

מסורת הש"ס

(א) [כתיב] והולך וכן... (ב) [כתיב] והולך וכן... (ג) [כתיב] והולך וכן... (ד) [כתיב] והולך וכן... (ה) [כתיב] והולך וכן... (ו) [כתיב] והולך וכן... (ז) [כתיב] והולך וכן... (ח) [כתיב] והולך וכן... (ט) [כתיב] והולך וכן... (י) [כתיב] והולך וכן... (יא) [כתיב] והולך וכן... (יב) [כתיב] והולך וכן... (יג) [כתיב] והולך וכן... (יד) [כתיב] והולך וכן... (טו) [כתיב] והולך וכן... (טז) [כתיב] והולך וכן... (יז) [כתיב] והולך וכן... (יח) [כתיב] והולך וכן... (יט) [כתיב] והולך וכן... (כ) [כתיב] והולך וכן... (כא) [כתיב] והולך וכן... (כב) [כתיב] והולך וכן... (כג) [כתיב] והולך וכן... (כד) [כתיב] והולך וכן... (כה) [כתיב] והולך וכן... (כו) [כתיב] והולך וכן... (כז) [כתיב] והולך וכן... (כח) [כתיב] והולך וכן... (כט) [כתיב] והולך וכן... (ל) [כתיב] והולך וכן...

האומר פרק שלישי קידושין

סו.

מתני' ר' יהודה היא. הקסה ה"ר יעקב מקויל לר' יהודה נמי איכא למיפך גרי גר מזרי' שגשא ממורת דיש קידושין ואין עבירה כדלמך לקמן (דף ע"ד): דמורה הוא פסול קהל דהיינו גר אמר דהולד הולך אחר הפגום והו' ממזר ומיך ר"י בר אבהו דהגמרא לא נחית לאקשוי אלא"כ יש אחד מהס כשר כגון גר כשר הרואי לנא בקהל שגשא ממורת דהיי' משמע ליה השגא דיש קידושין ואין עבירה וגר מזרי שגשא ממורת שניהס פסולים ולכן לא רצה להקשות מיניה מיהו כתר הכי פריך ממזרי אף על גב דלחיני כשר לנא בקהל וה"ה דהוה מזי למיפך ממזרי שגשא ממורת אלא דפריך ליה שפיר:

ונתנייה. פי' נספחא תנא כל מקום לאחיו ולא פריך ולתנייה כהני' דפריך כסמוך דכיון דסבר גר אסור בממורת דליקרו קהל הו' קתא ככלל ממורת ונמינה לישראל דמי במתניתין ולא כ"ך למיתנייה במתניתין טפי כולי האי ומי' אינטרין למיתני כל מקום דלא לאו הכי לא הוה מזי לאחיו (א"ל) ממורת ונמינה לישראל לנד: והרי ה"ר שגשא בת ישראל והו"ד הולך אחר הובר. פירוש שהוא מלל כמו אביו וא"ת מזי פריך מה דהבן פסול לאו משום דאולנין כתר הזכר לחודיה אלא משום דנקבה פגומה שהיא אמו שזכור פסולה בביאתו והו' חללה ויש לומר דע"כ פסולו ע"ן גן לאו משום פסול דנקבה הוא דהא ישראל שגשא חללה יוכיח שנתו כשרה לכהונה ואף על גב דאמה פסולה אס כן משמע דאולנין דוקא כתר הזכר לכן פריך שפיר:

הא מני ר' דוסתאי דאמר בנות ישראל כו' וא"ת אמאי לא משני תנא כל מקום לאחיו כדלמרינן על ישראל שגשא חללה ויש לומר דא"כ משניו למיפך ומתנייה כהני' דהיינו נמי נמי דלאו מזי למיתני במתניתין כהנא שגשא לכהן ולו' וישראל ולחלל שהרי לא הוהירו כשרות ליגשא לפסולים:

בנה ש"שי הוי. פירש בקונטרס ומותר לישא ישראלית כדכתיב (דברים ע"ג) דור שלישי יבא להם דכיון דיש קידושין ואין עבירה לבית אבותם קרינא זיה כשראל והא דקאמר ביצמות (דף ע"ה) להס הלך אחר פסולן היינו ישראל שגשא מזרית או מזרי שגשא ישראלית דיש קידושין ויש עבירה עד ג' דורות הולד הולך אחר המזרי (דילולו להס כתיב אחריהם הולכים הולדות אבל כמזרי ומזרית לא מיגמר לן (א"ל) להס מידי דהתם) כדלמרינן להס קרינא זיה הוא מזרי והיא מזרית עכ"ל ודקדק הר"ם דלא תימא דוקא ישראל שגשא מזרית שייך לומר הלך אחר פסולן לפי שאין פסולן דשניהס פסולים שרי עמוני ומזרית שניהס פסולים והולכים אחר הפגום (א"ל) אלא הדבר תלוי בזה כשהס משני עממים שייך לומר כן דקדק דשני עממים איירי וקאמר הלך אחר הפסול שכלל עם ועם אבל כששניהס מעם אחד לא שייך לומר כן:

כל מקום דרישא א"אויי ישראל שגשא א"ה"ה ודרבה בר בר חנה ואיוו ו' אפועוי דרבין ורב דמי. פירוש או או קמני כלומר אי אחיא כל מקום דרישא לאחיו מילתא דרבה בר בר חנה א"כ אחיא איוו ו' למעוטי דרבין אבל לא דרב דמי משום דהא דרב דמי יתא כיון דמילתא דרבה בר בר חנה אחיא שהרי דברי זה סותרים את דברי זה דרבה בר בר חנה קאמר מזרי שני שגשא מזרית ראשונה בנה שלישי ולדברי רב דמי איוו אלא שני ואי לא אחיא כל מקום דרישא לאחיו מילתא דרבה בר בר חנה משום דלית הילכתא טוהיה א"כ נוכל לומר דאיוו ו' דרישא אחי למעוטי ההיא דרב דמי: מנא

ממיתין ליה מכל מקום דרישא ואיוו ו' למעוטי דרבין לתרוא: כל

גב' גר שגשא ממורת דיש קידושין ואין עבירה. דגר מותר בממורת לר' יוסף קהל גרים לא מקרי קהל קל לקמן כפרק בתרא (דף ע"ג): ונפטיה. גבי קידושין ויש עבירה כמתני' כהני' אלמנה ל"כ"ג: כל מקום דסיפא. דיש קידושין ויש עבירה כל מקום כללל משמע לאחיו הך

דלא פריש לה כהני': ואיבעית אימא לעולם רבי יוסף. דלמך גר מותר בממורת ודקשיא לך כללל היא מתניתין לאו כללל כילל דלהכי תנא זב ואיוו ו' היא כהנא ולויה כו' למימרא דהני הוא דהולד הולך אחר הזכר אבל יש אחריה אע"פ שיש קידושין ואין עבירה הולד הולך אחר הפגום: ואיוו ו' וסו' לא. כלומר אס כן דאיוו ו' דוקא אבל מידי אחרינא לא אביל אחר הזכר גבי יש קידושין ואין עבירה: והרי חלל וכו'. ותנן לקמן (דף ע"ג) בת חלל זכר פסולה לכהונה אלמנא אחר הזכר הוא ומיקרי חללה: כרבי דוסתאי פ"ל. לתנא דין דלמך (א"ל) בנות ישראל מקוה טהרה לחללין וכתה כשרה לכהונה: והרי ישראל שגשא חללה דיש קידושין ואין עבירה. דלא אסורה אלא לכהנים והולד הולך אחר הזכר דתנן לקמן (א"ל) בתו כשרה לכהונה ולא אמרינן חללה היא כהנא שגשא: ונפטיה ומשני משום דלא מתני לה אינה נישנית לו לתנא עם השאר בלשון ק"ך דנימא ואחיו) כהנא ליה וישראלית וחללה שגשאו לכהן לליי ישראל דמשמע חללה נמי לכהן אין עבירה: והאיכא. יש קידושין ואין עבירה דהולד הולך אחר הזכר הא דרבה בר בר חנה: מזרי שני. שנתניר

אביו: מזרית ראשונה. שנתנייה היא: בנה שלישי. ומותר לישא ישראלית כדכתיב (דברים ע"ג) דור שלישי יבא להם דכיון דיש קידושין ואין עבירה לבית אבותם קרינא זיה כשראל. והא דלמרינן ביצמות (דף ע"ה) להס הלך אחר פסולן היינו ישראל שגשא מזרית או מזרי שגשא ישראלית דיש קידושין ויש עבירה עד שלשה דורות אבל הולך אחר המזרי (דילולו להס כתיב אחריהם הולכים הולדות אבל כמזרי ומזרית לא מיגמר לן (א"ל) להס מידי דהתם) כדלמרינן להס קרינא זיה הוא מזרי והיא מזרית עכ"ל ודקדק הר"ם דלא תימא דוקא ישראל שגשא מזרית שייך לומר הלך אחר פסולן לפי שאין פסולן דשניהס פסולים שרי עמוני ומזרית שניהס פסולים והולכים אחר הפגום (א"ל) אלא הדבר תלוי בזה כשהס משני עממים שייך לומר כן דקדק דשני עממים איירי וקאמר הלך אחר הפסול שכלל עם ועם אבל כששניהס מעם אחד לא שייך לומר כן:

בנה ש"שי הוי. פירש בקונטרס ומותר לישא ישראלית כדכתיב (דברים ע"ג) דור שלישי יבא להם דכיון דיש קידושין ואין עבירה לבית אבותם קרינא זיה כשראל והא דקאמר ביצמות (דף ע"ה) להס הלך אחר פסולן היינו ישראל שגשא מזרית או מזרי שגשא ישראלית דיש קידושין ויש עבירה עד שלשה דורות אבל הולך אחר המזרי (דילולו להס כתיב אחריהם הולכים הולדות אבל כמזרי ומזרית לא מיגמר לן (א"ל) להס מידי דהתם) כדלמרינן להס קרינא זיה הוא מזרי והיא מזרית עכ"ל ודקדק הר"ם דלא תימא דוקא ישראל שגשא מזרית שייך לומר הלך אחר פסולן לפי שאין פסולן דשניהס פסולים שרי עמוני ומזרית שניהס פסולים והולכים אחר הפגום (א"ל) אלא הדבר תלוי בזה כשהס משני עממים שייך לומר כן דקדק דשני עממים איירי וקאמר הלך אחר הפסול שכלל עם ועם אבל כששניהס מעם אחד לא שייך לומר כן:

עין משפט

ק"א א מ"י פסיו חל' אסורי ביאה הל' טושי' אה"י סמוך ד פסוף כו': ק"ב ג ב מ"י סוף י"ט מהל' אסורי ביאה הלכה י' טושי' אה"י פסון ח סוף כו': ק"ג ד מ"י סוף מ"ב הלכה י' טושי' אה"י פסון ח סוף כו': ק"ד ה מ"י סוף מ"ב הלכה י' טושי' אה"י פסון ח סוף כו': ק"ה ו מ"י סוף מ"ב הלכה י' טושי' אה"י פסון ח סוף כו': ק"ו ז מ"י סוף מ"ב הלכה י' טושי' אה"י פסון ח סוף כו': ק"ז ח מ"י סוף מ"ב הלכה י' טושי' אה"י פסון ח סוף כו': ק"ח ט מ"י סוף מ"ב הלכה י' טושי' אה"י פסון ח סוף כו': ק"ט י מ"י סוף מ"ב הלכה י' טושי' אה"י פסון ח סוף כו': ק"י י"א מ"י סוף מ"ב הלכה י' טושי' אה"י פסון ח סוף כו':

תוס' ר"ה הובן

גפ' נישא ממורת דקהל גרים לא איקרי קהל לר' יוסי. טעמי (א) ונפטיה שנתניר אביו ונפטיה שהיא שני ראשונה שנתנייה היא. שלישי. ומותר לישראל דכתיב (דברים כג. ט) דור שלישי יבא להם בקהל ה'.

מוסף הש"ס

גר שגשא ממורת הולך כהנא דכתיב לו הך אחר פסולן (דף ע"ג). דאמר גר לא ישא ממורת. קאמר דקהל גרים איקרי קהל (א"ל) ונפטיה ונפטיה אביו ונפטיה שני ראשונה שנתנייה היא. שלישי. ומותר לישראל דכתיב (דברים כג. ט) דור שלישי יבא להם בקהל ה'.

מוסף תוספות

א מעיר טי' או גר עממי דמורה ולא איקרי קהל. תוס' הראשונים.